

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਾਲ ਜੇ.

ਕਿਰਨ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕੰਪਨੀ, -ਅਪੀਲੈਟ

ਬਨਾਮ

ਸੁਖਦੇਵ ਕਿਸ਼ਨ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

Crl. 2003 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 181/SBA

3 ਅਕਤੂਬਰ, 2005

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963-S.19-ਨੋਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881 S. 138-ਹਾਇਰ ਖਰੀਦ ਸਮਝੌਤਾ-ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੈਕ ਦੀ ਅਨਾਦਰ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਉਕਤ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ-ਅਪੀਲ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਫਰ ਤੈਅ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਅੰਸ਼ਕ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤੰਬਰ, 1999 ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਹਨ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਕਤ ਵਾਹਨ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਹੋਈ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸ ਸਮੇਂ, ਵਾਹਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਕਤ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ 18 ਅਕਤੂਬਰ; 2000, ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸ਼ਤ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਖਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਮਿਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ।

(ਪਰਾ 10)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਚਾਅ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤ

ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ 24 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਦੇ ਚੈੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸਮਾਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੈਪਟਨ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਸਨ। ਉਹ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਕੋਈ ਠੋਸ ਅਤੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਉਦੋਂ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਕੈਪਟਨ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਨ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਉਕਤ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਫਾਰਮ 'ਸੀ' ਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੈਪਟਨ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਜੋ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੰਪਨੀ/ਫਾਰਮ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਐਸ.ਚੀਮਾ

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਅਰਵਿੰਦ ਕਸ਼ਯਪ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਾਲ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਅਪੀਲ ਕਿਰਨ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕੰਪਨੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਕੈਪਟਨ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੁਆਰਾ 26 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ- ਸੁਖਦੇਵ ਕਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 18 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881 ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, "ਐਕਟ")।

(2) ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ:

(3) ਨੇ 20 ਮਈ, 1996 ਦੇ ਹਾਇਰ ਪਰਚੇਜ਼ ਐਗਰੀਮੈਂਟ (ਐਕਸ. ਡੀ.ਐਕਸ.) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਮੈਟਾਡੋਰ ਵਾਲਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ HP-20-1444 ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। 3,20,000/- ਉਕਤ ਰਕਮ 36 ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਡਿਫਾਲਟ ਰਕਮ 'ਤੇ 4% ਵੱਧ ਬਕਾਇਆ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਅੰਸ਼ਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੁਖਦੇਵ ਕਿਸ਼ਨ ਨੇ 24 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਨੰਬਰ 570893 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 85,000 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ, ਨਾਕਾਫੀ ਫੰਡਾਂ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1999 (ਉਦਾ. C6) ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ, ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਆਖਰਕਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਮੁਢਲੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ, ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਗੁਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਓਰੀਐਂਟਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਕਾਮਰਸ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਅਤੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.-3 ਨਰੇਸ਼ ਪਾਲ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਾਇਕ, ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਕਲਰਕ-ਕਮ-ਕੈਸ਼ੀਅਰ, ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ।

(5) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਖਰੀ ਪਰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਚੈੱਕ, ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਚੈੱਕ (ਐਕਸ. ਸੀ2) ਮਿਤੀ 24 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 8,500 ਰੁਪਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਇਹ ਉਦੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(7) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ CW-1 ਕੈਪਟਨ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੀ ਜ਼ਿਰੂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਮੈਟਾਡੋਰ ਸਤੰਬਰ, 1999 ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ, ਉਕਤ ਵਾਹਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 18 ਅਕਤੂਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁੱਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ। 30,000 ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਰੂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜਵਾਬਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਐਸ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ ਬਨਾਮ ਏ.ਆਰ.ਆਰ-ਅਜਾਨ (1) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਖਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਈ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 24 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਦਾ ਚੈੱਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਕੇਸ ਵੀ ਸਮਾਂਬੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦੇ

ਉਪਰੋਕਤ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਹੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰਸੀਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪਿਛਲੀ ਕਿਸਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੁਝ ਰਸੀਦ ਜਾਂ ਰਸੀਦ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਲਿਖਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਾਇਲ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਸੰਤ ਲਾਈ ਮੋਹਨ ਬਨਾਮ ਕਮਲਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਬਦਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ

(1) 1996 CrI. ਲਾਅ ਜਰਨਲ 3552

(2) ਏਆਈਆਰ 1951 ਐਸਸੀ 477

ਬਨਾਮ ਐਮਜੇਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਾਈਨ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਿਜ਼ (3) ਅਤੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਤੌਰ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਵਜੋਂ ਕੈਪਟਨ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸ. ਜੋ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(10) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਫਰ ਤੈਅ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਆਖਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਫ ਅੰਸ਼ਕ ਭੁਗਤਾਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ, ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਜੋ ਕਿ ਸਤੰਬਰ, 1999 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਕਤ ਵਾਹਨ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਹੋਈ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸ ਸਮੇਂ, ਵਾਹਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਕਤ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ, 18 ਅਕਤੂਬਰ, 2000 ਨੂੰ, ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਹਾਇਰ ਪਰਚੇਜ਼ ਐਗਰੀਮੈਂਟ (ਐਕਸ. ਡੀ.ਐਕਸ.) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਮੁੱਚੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ 3,20,000 20 ਮਈ, 1996 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਕੇ 36 ਮਾਸਿਕ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ; ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਾਵ 20 ਮਈ, 1999 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,

24 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਦਾ ਚੈਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਐਸ.ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਥਿਤ ਸਮਾਂ-ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰੋਨੋਟਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪ੍ਰੋਨੋਟ

(3) 2000 (3) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 255 ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ, ਇੱਥੇ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸਤ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਖਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਮਿਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਧਾਰਾ 20 ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕੁਝ ਲਿਖਤੀ ਜਾਂ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਰਸੀਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। . ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੰਤ ਲਾਈ ਮਾਰਟਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ :-

“ਇਹ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਇੱਕਮਾਤਰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਲਿਖਤੀ ਜਾਂ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਰਸੀਦ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਬਾਨੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਗਵਾਹੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਇਸ ਲਈ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਰਸੀਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਸੀਦ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਰਸੀਦ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਸੀਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਮੂਲ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਭਾਗ. ਇਸ ਦੂਜੇ ਤੱਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਛੋਟ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਤੱਤ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਖੁਦ ਭਾਂਡ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਲਿਖਤ ਜਾਂ ਦਸਤਖਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰਸੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਦਰਜ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਸਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ

ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਇਹ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਰਸੀਦ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ "

(11) ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਚਾਅ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਚੈੱਕ (ਸਾਬਕਾ) ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੀ 2) ਮਿਤੀ 24 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੈਪਟਨ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਸਨ। ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਕੋਈ ਠੋਸ ਅਤੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੈਪਟਨ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਨ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਉਕਤ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਫਾਰਮ 'ਸੀ' ਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੈਪਟਨ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸਾਬੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਅਪੀਲ, ਜੋ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੰਪਨੀ/ਫਰਮ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(12) ਮੇਰੀ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੈਪਟਨ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ